

Załącznik nr 2 do uchwały nr 250 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1973 r. (poz. 297).

Wytyczne w sprawie organizacji służby pracowniczej.

Przy ustalaniu organizacji służby pracowniczej zaleca się stosowanie następujących zasad:

1. W zakładach pracy zatrudniających do 150 pracowników zaleca się utworzenie jedno- lub dwuosobowego stanowiska pracy do spraw pracowniczych.
2. W zakładach pracy zatrudniających powyżej 150 do 500 pracowników zaleca się utworzenie wieloosobowego stanowiska pracy lub komórki do spraw pracowniczych.
3. W zakładach pracy zatrudniających powyżej 500 do 2000 pracowników zaleca się utworzenie komórki do spraw pracowniczych.
4. W zakładach pracy zatrudniających powyżej 2000 do 5000 pracowników zaleca się utworzenie komórki do spraw pracowniczych lub zespołu komórek organizacyjnych, stanowiących służbę pracowniczą.
5. W zakładach pracy zatrudniających powyżej 5000 pracowników zaleca się utworzenie zespołu komórek organizacyjnych stanowiących służbę pracowniczą.
6. W zakładzie przedsiębiorstwa wielozakładowego, a także w filii (oddziale) zakładu pracy zaleca się utworzenie stanowiska pracy do spraw pracowniczych lub komórki do spraw pracowniczych.
7. W jednostce nadrzędnej nad zakładem pracy (zjednoczenie, jednostka równorzędna) zaleca się utworzenie komórki do spraw pracowniczych lub zespołu komórek organizacyjnych stanowiących służbę pracowniczą.

298

UCHWAŁA NR 274 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1973 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie generalnego realizatora inwestycji.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 268 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1971 r. w sprawie generalnego realizatora inwestycji (Monitor Polski Nr 59, poz. 392) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpis do centralnego rejestru, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, podjętej na wniosek zgłoszony przez ministra sprawującego zwierzchni nadzór nad zgłoszoną jednostką organizacyjną lub jednostkę organizacyjną podejmującą się funkcji generalnego realizatora inwestycji, za zgodą jej jednostki nadrzędnej. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może odmówić wpisu do centralnego rejestru, jeżeli uzna, że zgłoszona jednostka organizacyjna nie spełnia warunków, o których mowa w § 3.”

b) dodaje się ust. 6 w następującym brzmieniu:

„6. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może wykreślić z centralnego rejestru, o którym mowa w ust. 1, jednostkę organizacyjną, która nie spełnia warunków wymaganych do pełnienia funkcji generalnego

realizatora inwestycji lub w okresie roku od daty wpisu do centralnego rejestru nie podjęła realizacji inwestycji w systemie generalnego realizatora inwestycji.”;

2) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych koordynuje badania funkcjonowania systemu generalnego realizatora inwestycji i opierając się na wynikach tych badań przedstawia właściwemu wiceprezesowi Rady Ministrów w terminach do dnia 30 czerwca 1974 r. i 30 czerwca 1975 r. roczne informacje o postępie, rodzaju i efektach działania systemu generalnego realizatora inwestycji.”;

3) w § 17:

- a) dotychczasową treść § 17 oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dodatki, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane pracownikom tych jednostek, w których nie przeprowadzono reformy płac po dniu 31 sierpnia 1972 r., oraz mogą być wypłacane do czasu przeprowadzenia reformy płac w jednostce sprawującej funkcję generalnego realizatora inwestycji.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz